

ארגנטינה: גאלטיירי נלחם על חייו

העולמית, מה גם שמשקפים בריטיים, אמריקאים ואוס-טרליים עקבו מקרוב אחרי מהלך ה"מישפט". בוק הכחיש נמרצות את כל ההאשמות נגדו, אך ללא הועיל.

תופעה של קבע. נציג התביעה הציג את הודאתו של בוק במישטרה. נציג אונסטי אינטרנשיונל, שגבו דריות מעצירים רבים בסיאול, הודיעו שבוק, "הודה" מכיוון שהיה נתון לעינויים גופניים קשים. בין השאר שיקעו החוקרים את ראשו של בוק במים לתקופות ממושכות. הפעילו עליו הלם שמלי, והכריחו אותו להלך על לוח עץ מלא במסמרים חדים.

ממשלת אוסטרליה גורסת ששיתות אלה הפכו לתור-פעת קבע בדרום-קוריאה. החלטת הממשלה הקוריאנית להמשיך במישפטים פוליטיים עוררה מורת-רוח קשה בקאנברה. ראש-ממשלת אוסטרליה, מלקולם פריזר, שערך לאחרונה ביקור בצינור שלוש בסיאול, הודיע למרחיקו שכל שיקור רציני בושהים ימין שותף המדינות מותנה בשנוי היחס כלפי האסירים הפוליטיים והפסקה מוחלטת של הליכים חדשים נגד מתנגדי המישטר. גם וורלד קאונסיל אוף צ'רצ'ס, ארגון רבי-עוצמה שמרכזו בג'נבה, הודיע שמצבם של אסירי סיאול מעורר "דאגה חמורה".

משקפים בסיאול עצמה סבורים שהלחץ הזה לא ירתיע את ממשלת דרום-קוריאה, המודעת לשינאה העזה שרוחשים לה בעם הקוריאני, והרואים בצעדי הדיכוי דרך יחידה להישאר בשילטון.

אליסלבדור: הישגים

ללוחמי החופש

בעוד הימין באסיפה המכוננת לועג ליומרה האמריקאית לרפורמות ולדמוקרטיה, ומבטל אפילו את התי-קונים שעתה הממשלה הימנית בלחץ אמריקאי, חידשה המתחרת את התקפותיה נגד הצבא הפאשיסטי בידי-סלבדור.

דובר המחתרת הודיע במסיקו, שלוחמיו השמידו גודד של חיילים סדרים ופלוגה של מיליציה ימנית, ולקחו של "כמויות נכרות של כלי-נשק ומתקנים צבאיים הברתי ומתוצרת "ישראל". תחנות-כוח ומתקנים צבאיים אחרים הושמדו ליד סאן-חואן, במיזרח אליסלבדור.

פנטנט סובייטי. בינתיים הודיעו כמה איגודים מיקצועיים ואירגוני איכרים על נחישות מבלנתם להגן על הרפורמות, נקודת פתיחה למהפכה מילנית באלן סלבדור. ראשי המחתרת רואים בלך משום התגייסות חדשה למאבקם. קיימת עתה אופטימיות שלוחמי החופש עשויים לנצח בהתמודדות הצבאית עם המישטר הימני. החשש העיקרי הוא מפני התערבות צבאית אמריקאית. לפי "הזמנת הממשלה החוקית", פנטנט סובייטי מוכר, שרונאלד רגן עלול להשתמש בו.

פוליטיקאים ארגנטיניים שיפעלו להפסקת הקרבות. די בהאשמה כזו כדי לסכל כל ביקורת משמאל. אף מנהיג שמאלי אינו יכול להסתכן בתווית של משתף-פעולה עם האויב האמיתי של כל קידמה ביבשת אמריקה.

קרב הישרדות. הקרבות בפוקלנד הנחיתו מהלומה על בני-מישפחותיהם של "הנעלמים" בארגנטינה, שרובם נרצחו ב-1976 על-ידי יחידות המוות של החונטה הימנית. לפני המלחמה הבטיח גאלטיירי חקירה, ודיווח לקרובים כדי למחות את הפרשה, ולהעניק למישטרו מכובדות מסוימת. כמה יחידות, שנטלו חלק בזוועות, לוחמות עתה בפוקלנד. לפי שעה אין כל סיכוי לקיום ההבטחה.

גאלטיירי חייב להילחם, למרות השואה הכלכלית הוודאית והסיכוי הסביר לנחול תבוסה צבאית. מלחמת פוקלנד היא קרב הישרדות קלאסי, לא של ארגנטינה כמדינה, היכולה לחיות עוד 150 שנה בלי האיים, אלא של החונטה השלטת. את המחיר לשלם, כמובן, העם הארגנטיני כולו.

דרום-קוריאה:

ספרים אסורים

קי טי בוק (30) הוא מוציא לאור קאתולי, החי בסיאול, בירת דרום-קוריאה. השבוע נידון בוק למאסר-עולם בעוון פירסום ספרות אסורה, בעיקר בעלת גוון מרכסיסטי.



בוק, איש דתי הרחוק מקומוניזם, הואשם גם בסיוע להתארגנות חתרנית של סטודנטים ופועלים. התביעה דרשה עונש-מוות, והסתמכה על סעיפים מתאימים בחוקת-החירות של דרום-קוריאה. השילטונות חששו מדעת-הקהל

נשיא ארגנטינה, ליאופולדו גאלטיירי, אינו ידוע דווקא כנואם גדול. אלא שמילחמות גוערו לחלץ פניני-רטוריקה אפילו מפי נואמים בינוניים. השבוע הופיע הנשיא ביום הצי, הצב להבות וסחט מקהל שומעיו



נשיא ליאופולדו גאלטיירי מחיר הפטריוטיסם יהיה גבוה

הפטריוטי משואות סוערות. משקפים אף העירו ששופך הדמים המליציוני הזה הויל אפילו דימעה, כשהעלה את זכר חללי-צבאו: הופעה קלאסית של מנהיג בשעת חירום.

לא שהנאום היה, חלילה, מקורי במיוחד. מישפט אופייני שצוטט על-ידי כלי-התיקשות במערב הביע את הרעיון הבא: "טייסי חילי-האוויר הארגנטיני כותבים עתה דף של תהילה, המסמל את רוחו של העם בארגנטינה".

כמעט שמאלני. העובדה שחילי-האוויר הזה הפגין יכולת עלובה למדי, אינה משתקפת, כמובן, בנאומי הנשיא. דוברי ממשלת ארגנטינה דואגים לספק לציבור גירסה מיופה של מהלך המאורעות באיי-פוקלנד, נוטים להגזים באבידות הבריטיות. משקפים אמריקאים התלר-צצו השבוע שלפי הדיווחים הארגנטיניים לא היו צריכים להשאר די חיילים בריטיים כדי לבצע את הנחיתה במיזרח-פוקלנד. עם זאת, המוראל בארגנטינה אינו גבוה במיוחד. האמון בדוכרים הרישמיים התערער, וארגנטינים רבים מאזינים לשידורים מאורגווי ומצ'ילה, כדי לקבל גישה הקרובה קצת יותר למצב בשטח.

גאלטיירי מרבה לדבר על פיתרון פוליטי לבעייה, אך מתקשה מאוד לרסן את הניצים במחנהו. קציני היבשה, חילי-האוויר הצי לוחצים ללא הרף להגביר את המאמץ המלחמתי. מפקד הצי, אדמיראל הורחה אנאיה השמיע אף הוא נאום מלוצי, שבו חזרו ונישנו ביטיים כמו "דם", "ניצחון", "קדושי האומה", "עקרונות צדקים" ואפילו גינוי הסרפישרות לאימפריאליזם, בנוסח כמעט שמאלני.

שימח חסינות-כישלון. גם האופוזיציה הפירוניסית טית תומכת במלחמה. השבוע השתתפו 5000 פירוניסטים באסיפה, שחתת מסווה פטריטי התפתחה להפגנה אנטי-ממשלתית. המסר היה ברור: אם הנשיא גאלטיירי ינחל תבוסה במלחמה, יקום העם בארגנטינה נגדו. כל אנשי החונטה מבינים היטב, שכל מחלד אסטרטגי, כולל שלום "בלתי-מכובר", עלול לחסל אותם ככוח שילטוני, ואולי אפילו באורח פיס. בוצא הארגנטיני יש קצינים "כונות" רבים, הוועמים על דרך נהול המלחמה ועל ה"כונות" המופרות של הנשיא. דוגמה אופיינית להלך-רוחות זה הוא הגנרל מאריו מנדס, שמונה על-ידי החונטה לתפקיד מושל איי, "מאלווינאס". מנגדס הודיע לנשיא מפורשות, ודבריו התפרסמו בארגנטינה למרות הצנזורה, שלא יקבל שום פיתרון של כניעה. "אם גאלטיירי יכריז על הפסקת הלוחמה", אמר המושל, "אמשך להגן על האדמה השייכת אך ורק לעם הארגנטיני".

החונטה הצליחה לשחק כל ביקורת מהשמאל על עצם מצב המלחמה בשיטה חסינת-כישלון באמריקה הלטינית. דוברי הממשלה הדליפו שארצות-הברית מגייסת

מנחם בגין כסיפור הצלחה

פוליטיקאים רבים גיחו משמעו על החלטת הממ"ש לה בעניין סיכסוך פוקלנד. מסתבר שהאנגלים לקחו אותם ברצינות רבה. הידיון היוקרתי שיינס, המשקף באורח מסורתי את המימד הבריטי, העניק לדעת ישראל על פרשת פוקלנד את הכותרת הראשית במדור המוקדש לתגובות בעולם על המלחמה. "יש" ראל קוראת להפסקת-אש! זועקת הכותרת. הרשימה ברובה מוקדשת לתגובה הישראלית המאוזנת, למני-

אפשר, כמובן, לחלוק על מדיניותו של ראש-הממשלה, וקף לראות בו מנהיג טועה ומטעה. על עובדה אחת קשה מאוד לחלוק. בגין הוא דובר מצוי. איש יחסי-ציבור מלידה, הניחן בחוש עיתור נאי מובהק. יכולתו לנווט את דעת-הקהל הישראלית כבר הפכה אגדה בקרב אנשי-תיקשות ישראלים וזרים. מבקרים מגדמים יותר אינם שוכחים להזכיר שבגין נהנה מנכס עצום: יריב כמו שימרון פרס

World judgment

Israel advocates a ceasefire

From Christopher Walker, Jerusalem, May 23

כותרת, "טיימס" הלונדוני
אין כמו בגין

עיה, מצטטם שרים ישראלים ואת שגרירי-ישראל בלונדון, שלמה ארגוב.

רק אחרי הפירוט המדוקק של ההשקפה הישראלית מופיעות, בקיצור נמרץ, תגובות מביורות פחות חשובות: מוסקבה, בון, טוקיו ופאריס.

בגין זה בגין. לא יעזור שום דבר.

מהווה מקור בלתי-נדלה להנאותיו הכמעט-סאדיסטיות של ראש-הממשלה. בסך-הכל, סבורים משקפים, העתיק בגין את דושי ההתנהגות הקלאסיים של דויד בן-גוריון כלפיו, ושילה אותם בשימרון פרס.

בירות בלתי-חשובות. השבוע הוכיח בגין את כושרו התעמולתי דווקא בורה הבינלאומית.